Написав Любов Васеніна
Понеділок, 30 березня 2026, 19:27

Варавва
Лежав на підлозі,в холодній темниці,
Ждав смерті.Пощади собі не просив.
Не спав.Знав, що хрест йому знову приснiться,
Не плакав, спокійно тримався зверх сил.

По римським законам для вбивці- розп'яття,
Варавва раніше вже знав вирок свій.
Він всіх ненавидів, він сипав прокляття,
Був смерті достойний, злочинець,крадíй.

Хоча і хороброго хрест теж лякає,
Враз двері відкрились на темних петлях:
-«Вставай-но скоріше!!Тебе відпускають!»,
Його схопив подив,хоч був іще страх.

Годин залишалось до страти вже мало,
Збагнути не міг від тогó, що почув.
Він слову не вірив, хоча й здивувало,
Тюремник в плече його грубо штовхнув:

-«Іди ти!Юрба попросила в Пилата,
Тебе відпускають!-солдат поспішав.
-Тепер буде Цар там Юдейський розп'ятим…»,
- «Повтори…»-йому тихо Варавва сказав.

-«Так, замість тебе там вже судять Святого,
Якийсь-то Ісус.На хресті Він помре.
Солдат розсміявс:Не чув про Такого?
Не знав?»- і Варавва вже вільний іде.

Хто б міг уявити-він вийшов на волю!
Всіх друзів своїх радо він обійняв.
«В сорочці родився!Щаслива то доля!»»,
Здавалось,про це на весь світ він кричав.

Варавва в свободі своїй сумнівався,
Він думав: помúлку зітре знов Пилат...
Заснувши, вночі прокидався, боявся,
Що знову почує::«Тебе жде твій кат!».

Та даремні були всі нічними тривоги,
Ніхто за Вараввою навіть не йшов.
По сходам старим,як колись,підуть ноги
І серце спокійно забилося знов.

Варавві відміряли -вийшов на волю,
По милості Божій пройшла кара та,
Де залізо крізь рук....о, скільки ж то болю!
І тільки у сні бачив страх він хреста.

Чи прийшов до Ісуса Варавва?-не знаю,
Та думаю:-Не можна так просто піти.
Почувши таке,що«Тебе відпускають…»
І серце Спасителю не принести.

Ніколи мене не тримали під стражу,
Та душу мою гріх колись закував.
О,ні.Я не краще Варавви.Як страшно-
Там замість мене Христос був вмирав.

На життя у всіх грішників не було права,
Та Божого Сина на смерть осудивши,
Тоді відпустили б не тільки Варавву ,
А мене і тебе, теж на волю пустивши.

Темниця відкрита, а ти - все в неволі.
Схились,де розп'яття й спасіння знайдеш.
Тебе відпускають! Щаслива то доля,
Відмінений вирок!Ти вільний підеш! Амінь

Автор -Любов Васеніна;
Переклад Ангеліни Ющук